

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 66. Ejus sententia de Missa, aliisque Sacramentis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

eidem, quod panem in Eucharistia remanere docuisset, objiceretur, id minime negabat, affirmans tamen: „ Nunquam alteram damnavi opinionem, dixi solum, eam non esse fidei articulum. „ Ast brevi in pejora prolabatur, ut mox percipiemus.

Sæcul. XVI.
A.C. 1520.

§. LXVI.

Lutheri opinio de Missa, aliisque Sacramentis.

Ceterum Lutherus de S. Missæ Sacrificio agens calumniatur: coepisse hoc Sacramentum adeo divinum, fieri turpe monopolium, eoquod ad sustentandos Sacerdotes & Monachos ordinatum esset: fatetur tamen, quod res oppido ardua esset, usum plurimum sæculorum religione in Ecclesia stabilitum evertere, nihilominus, inquit, audendum est aliquid, ressecandæ sunt orationes, ac Missæ ritus, sola Christi Domini hoc Sacrificium instituentis verba servantur, bonæ quidem, quæ ibi fiunt, sunt orationes, sed Sacramento minus congruæ, nam elevatio sapit quasdam de Judæorum ritibus reliquias, qui holocausta sua, quæ Domino offerebant, elevarunt; optarem quoque Missam dici in lingua vulgari, dein Baptismum impetit, ac hunc totum a sola in Christi promissionem fide, cujus Baptismus exterior non nisi signum est,

*De captiv.
Babyl. t. 2.
fol. 86.*

Sæcul. XVI est, dependere asserit, eodemque loco
 A C. 1520. solum Baptismi votum, rejectis ceteris
 omnibus approbat. Pariter totam poeniten-
 tiæ virtutem ad fidem in Christi promif-
 sionem reducit, confessionem tamen tan-
 quam utilem quin & necessariam adstruit,
 nihilominus illam ob casuum reservatio-
 nem in tyrannidem degenerasse, ajebat,
 atque docere præsumit, quod ad obti-
 nendam absolutionem sufficeret peccata
 sua simplici Laico confiteri. Confirma-
 tionem, atque extremam unctionem ad
 cæremonias a Patribus receptas rejicit,
 illasque certo, quod conferant gratiam,
 promisso carere affirmat, ut vero ad epi-
 stolam S. Jacobi cap. 5. responderet, il-
 lam, quamvis eam esse canonicam nun-
 quam Ecclesia dubitasset, ex sacrorum li-
 brorum albo expungit, asserit etiam,
*probabiliter non esse Apostoli Jacobi, nec
 Apostolico Spiritu dignam.* Hac nempe
 temeritate petulans ille Reformator a sa-
 cri Codicis canone pro arbitrio suo dele-
 vit, quicquid cum suis deliriis conciliare
 non poterat. Matrimonium quoque no-
 væ Legis Sacramentum esse pernegat,
 denique Sacerdotes a lege Cælibatus, ac
 pensæ horarii recitatione eximit.

Sub idem tempus aliud in Germania
 edidit opusculum adversus Curiam Ro-
 manam, non alio ex consilio, quam ut
 illam

illam Germanis invisam redderet; ibidem ^{Sæcul. XVI.}
 pluribus commemorat bella, quæ Roma- ^{A. C. 1520.}
 ni Pontifices, ut auctoritatem suam ma-
 gis extollerent, contra Cæsares gessissent,
 dein asserit, quod Cæsaris ac Laicorum
 Principum gladii in omnes non modo Lai-
 cos, sed & Clericos liberam, atque æ-
 qualem cum Papa haberent potestatem.
 Post hæc totam Germaniæ Nationem ad
 excutiendum Pontificiæ potestatis jugum
 concitat, ac reformationis normam pro-
 ponit, in qua Papam & Episcopos Impe-
 ratori subjicit, ac summo Pontifici sacras
 literas interpretandi, aut generales Sy-
 nodos convocandi auctoritatem abnegat;
 denique declamat contra mores, ac Ro-
 manæ Curiæ abusus, & rem prorsus in-
 dignam esse affirmat, quod Papa tripli-
 ci honoretur diademate, cum tamen Re-
 ges nonnisi unicum deferrent coronam;
 ac potius Papam utpote Dei crucifixi
 vicarium potius deceret, ut ejusmodi fa-
 ctum, pompamque abjiceret; Cardinales
 quoque tanquam sæcem inutilium homi-
 num, qui Italiam atque Germaniam ex-
 haurirent, traducit, ac dicit, quod Mi-
 nistrorum Papalium numerum minui,
 ac Annatas aboleri oporteret, necnon
 Pontifici eripienda essent omnia Episco-
 pos electos confirmandi, atque Archie-
 piscopis *Pallium* concedendi jura; præ-
 cipue vero insolentissime carpit *Data-*

Sæcul. XVI. *riam* Romanam, eamque tanquam latro-
A.C 1520. num speluncam conviciatur; præterea jus
 Pontificium penitus everti postulat, ne-
 gatque, quod summis Pontificibus ullum
 jus in utriusque Siciliae Regna compete-
 ret. Ceterum Lutherus hoc opusculum
 eo duntaxat sine conscripsit, ut damna-
 tionis sententiæ nuper contra errores
 suos latæ omnem vim auctoritatemque
 adimeret.

§. LXVII.

Tumultus abeunte Cæsare in Hispaniis suscitati.

*Anton. vera
 hist. Car. V.
 p. 28. & seq.* **Q**uamvis Carolus Cæsar nulli solertiæ
 pepercisset, ne Hispania, dum ipse
 interim ad accipiendam Imperii coronam
 in Germaniam abiret, tumultibus agita-
 retur, nihilominus nondum iter aggre-
 diebatur, cum jamjam seditiones confla-
 ri, non sine animi sui fastidio percepisset.
 Harum auctores erant Antonius A-
 cugna Zamorensis Episcopus, Joannes
 de Padilla & Joannes de Bravo, quorum
 artibus rebellionis flamma sensim succre-
 scens, Regnum foede vastabat, nec de-
 erat seditiosis obtentus; caussabantur
 enim, Cæsarem haud amplius in Castel-
 lam reversurum, sed illam ceteris Pro-
 vinciiis aggregaturum, relicto ejus regi-
 mine nonnullis Proregibus; Rumor quo-
 que